

[Aksel Møller.]

der kr. næste år, og at de samlede indtægter vil andrage ca. 3 milliarder 950 mill. kr., d. v. s. at indtægterne ligger noget under udgifterne, og heri er der i alt fald ikke nogen overbalancering. Jeg har nok lagt mærke til, at finansministeren i finanslovsforslagets § 24, finansministeriets paragraf, har afsat en reserve eller en stødpude, om man vil, på 100 mill. kr., men jeg har også bemærket mig, at overslaget ikke indeholder dækning for udgifterne ved en fortsættelse af lovgivningen om mælketilskud, hvilket måske betyder, at denne lovgivning, når alt kommer til alt, er diskutabel, for så vidt angår dens fortsættelse, og at ej heller de 6—8 mill. kr., som plejer at være statens bidrag til dækning af underskuddet på privatbanerne, er medtaget. Når man tilmed har set, at regeringspartiet også efter 1. april vil yde 20 mill. kr. mere til folkeforsikringsformål, er der altså af denne stødpude kun et så minimalt beløb som 30—35 mill. kr. tilbage til alle de tillægsbevillinger, som erfaringsmæssigt kommer i årets løb.

Jeg må derfor gå ud fra, at finanslovsforslagets tal heller ikke i den af ministeren i talen givne opstilling dækker den fulde sandhed om indtægter og udgifter. Ministeren siger, at han har regnet alle indtægterne med, derunder også forudsat forlængelse af værnescat og tillægsindkomstskat. Men har finansministeriet gjort skatte- og afgiftsindtægterne helt nøjagtigt op? Vi ved allesammen, at en sådan opgørelse er meget vanskelig, og man må naturligvis indrømme et ministerium, der skal budgetlægge, så lang tid før budgetåret begynder, en margin med hensyn til bedømmelsen af den fremtidige indgang af indtægter og det forestående omfang af udgifterne. Nu ved vi tilmed allesammen, at ingen kan være finansminister i en mindretalsregering uden at have lidt at gøre godt med indimellem.

Jeg tror, at vor nye finansminister i den henseende er ganske som sine forgængere. En sammenligning med årene forud vil da

også vise, at der må være indtægtsreserver i finanslovsforslaget. Den højtærede finansminister regner med en indkomstskat, alle personskatter taget i betragtning, på 1 087 mill. kr. Dette er altså beregnet på grundlag af, hvad man venter befolkningen vil tjene i 1953. Det sidst aflagte regnskab, det, som vedrører finansåret 1952—53, viste en indgang på disse konti, personskatterne, på 967,5 mill. kr., beregnet stort set på grundlag af befolkningens indkomster i året 1951. Såvidt jeg kan se, må indkomsterne i 1953 bedømmes til at være så meget større end indkomsterne i 1951, at der må regnes med et betydelig større udbytte af skatteligningen for skatteåret 1954—55, end finanslovsforslaget gør. Er det forkert af mig at regne med, at der ligger en reserve på noget mere end 100 mill. kr. skjult i disse personskatter? På samme måde tror jeg en nøgtern bedømmelse af forbrugsafgifterne vil føre os til et noget større resultat end det, som den højtærede finansminister har anslået, 1 945 mill. kr. I første halvdel af det år, vi befinder os i, har de indirekte afgifter indbragt godt og vel 1 milliard. Det skulle svare til ca. 2 milliarder for hele finansåret. Der ligger altså allerede heri en beskedent reserve, hvis man ikke venter, at forbruget af forbrugsbeskattede varer skal gå ned næste år. Det venter den højtærede finansminister ikke; såvidt jeg kan forstå hans tale, venter han endda, at der skal være stigende indkomster, og hvis han har ret heri, vil anvendelsen af forbrugsbeskattede varer formentlig blive så meget højere, at der også som sædvanlig i forbrugsafgifternes budgettering ligger en skjult reserve. Mon ministeren vil sige mig imod, når jeg altså bedømmer forslaget ansættelse af statens indkomster på disse to afgørende konti, direkte personskatter og forbrugsafgifter, til at ligge ca. 200 mill. kr. under, hvad man har grund til at vente? Selv på de betydelige tal, der her er tale om, er 200 mill. kr. ikke et uvæsentligt beløb, men naturligvis, hvis finansministeren giver